

(המשך מעמוד 29)

הוא אהב לחיות ולבלות. הוא חיכה בקוצר רוח לתינוק שיוולד לנו כעוד ארבעה חודשים. אני חושבת שהסוהרים בכלא 6 היכו אותו עד שהוא מת. למיטרה הצבאית היה חשבון ארוך עם רפי. כשהוא היה עריק, הם באו להפש אותו כמה פעמים, וקרה שהאחים שלו התנפלו על השוטרים והיכו אותם.

רפי גם ברח פעמיים מכלא 4, וזה הרגיו את הסוהרים, שרצו להתנקס בו. וגם אם הוא כן התאבד, איך הם לא השגיחו עליו איך הם נתנו לו להכניס לתא שרוכים וחגורות?

מרדכי חיחינאשווילי, אחיו של רפי: "כיום שני כבוקר אבא הלך לחדר המתים בבית החולים רמב"ם, כדי לזוהת את הגופה. הוא הפשיט את רפי ונישק אותו מהראש עד אצבעות הרגליים. פיתאום הוא נגע בקרשיות בראש, איך מישוה שתולה את עצמו יכול להיפצע בראש, מאחור? הפצע הזה זו הרוכחה הכי טובה שהם היכו אותו"

כשייוולד

התינוק

יד זוננשווילי, גיסו של רפי: "גם אם המכות שלהם לא ממש הרגו אותו, אני בטוח שהאלימות וההשפלה גרמו לזה שהוא ירצה למות. בעקיפין הם גרמו לו למות."

יש מן הצדק ברבריו של זוננשווילי, אם כי בצורה קצת שונה מכוונתם המקורית. רפאל חיחינאשווילי התגייס לצבא בינואר 1985, אחד ממי שנקרעו אים "נערי רפול". בני מישפחתו מספרים, כי עשה זאת כשימחה, כלל לא חשב להתחמק משרותו הצבאי. הוא ערך מסיבת גיוס גדולה, היה אפילו גאה.

אייש משהו השתכש. בני המיש"פחה טוענים כי הכל התחיל אחרי שרפאל נפצע בתאונת דרכים ונפגע בראשו ובגבו. כשהחלים, רצה להתחתן. ביקש הלוואה צבאית. בקשתו לא אושרה. הוא ערק, חודשיים אחר כך נתפס ונכלא בכלא 4. אחרי חודשיים ברח. ארבעה חודשים היה עריק, שוב נתפס, שוב נכלא. הפעם היה כלוא רק שבועיים — ושוב ברח.

שיבכה חודשי העריקות האחרונים היו קשים לרפאל. כמו חתול ועכבר שיחקו רפאל והצבא במחבואים. רפאל

אח חיחינאשווילי מסיבת גיוס

הסתתר. הצבא חיפש. החיחינאשווילי לים, מישפחה מלוכדת, כעס, היכו את השוטרים הצבאיים.

כעריק ותיק ומנוסה, ידע רפאל חיחינאשווילי כי עליו להחליף את מקום המחבוא כל כמה שבועות. הוא עבר מדידה לדירה, לא ביקר את הוריו ואת חבריו, מיעט לבלות. הוא חשש מהלשנה, העדיף להתבודד בחיק אחיו, שעזרו לו בכסף ובמיסתור.

פיתאום, אחרי שיבעה חודשים, החליט להסגיר את עצמו. כשייוולד לי התינוק, אני רוצה להיות אחרי כל הבלגאן הזה, אדם חופשי שלא צריך לחיות במחתרת". אמר.

תמיד הוא היה כיש"מול, אומר שבתאי מצקיפילשווילי, עוד גיס של רפאל, "קודם התאונה, אחרי כן כל הבריות מהכלא, ובסוף, כשכבר החליט להסגיר את עצמו, קרה מה שקרה. תשימו לב, אומר מצקיפילשווילי

לי, "בכל התמונות בהן הוא לבוש בכגדים אורחיים הוא מחייך, שמה. כתצלומים צבאיים יש בו משהו עצוב. מחייך חיוך קפוא. רפאל לא התאים לצבא. הצבא לא התאים לו."

"אבי לא יקנה אותי בכסף" אומרת בתו של

בעלי חשבון לי יותר מהמיליונים של אבא"

מיליון למען הבעל

האם לאה לא טיפלה בילדים מעור לם, ולכל ילד היתה אומנת משלו. היא התנהגה ומתנהגת עד היום כאשה יפא ניה טיפוסית, שאינה מתערבת בעיסקי הבעל. היא מרבה לנסוע לבקר את מישפחתה בטוקיו ולבתים השונים ש ברשות המישפחה בשווייץ, בטוקיו וב לונדון.

ידוע שהרבה הכי חשוב בסדר הע דימויות של אייזנברג הם העסקים, הר בר השני כסולם הם הילדים ורק אחר כך באה האשה. קורה לא פעם ש

עד כאן אסתר. שאול אייזנברג, אבי המישפחה, הת חיל לעשות עסקים כשהיה ילד בן 15. מאביו לא קיבל כלום, אבל התחיל לע בוד ביפא בתקופה הכי טובה, כשהא מריקאים עזבו מדינה זו והיה בין הורים הראשונים שנכנסו לקוריא. את הכסף הגדול שלו עשה שם, כשהביא להם הצעות מימון אירופיות והקים תחנות כות, רכבות, מיספנות, והיה בין סוחריי הנשק הראשונים של קוריא. ביפאן הכיר אייזנברג בחורה שאמה

הם אנשים ישרים שבנו את הארץ. הם יותר חשובים לי ממישפחתי. איז דבר שאני אוהבת יותר מאשר את המדינה. יש אנשים שלא מאמינים שאחזור. זה מצחיק, כי מהיום שלמרת ללכת חלמתי על הארץ. אני אגיע ליונתן, לא חשוב איך. זה נכון שהשתנתי, הורדתי 20 קילו ויי שרתי את השיניים. כל הזמן שהייתי פה בארץ דאג יונתן לשלוח לי בגדים מחו"ל. הוא אבא ובעל שאין שני לו.

"אין הרבה סיפוריאהבה כאלה שבנו שלי ושל בעלי", אמרה לי השבוע אסתר זוכוביצקי, בתו של המיליארדר שאול אייזנברג. זוכוביצקי היתה מתוחה כשירבה. היא המתינה להחלטת ביתהמישפט, שדן בבקשתה לצאת את הארץ ולנסוע לניו יורק, שם שוה בעלה, יונתן. זוכוביצקי נעצה השבוע באשמה שהכריחה מטבע זר לחו"ל. היא הגישה בקשה לבית המישפט להחזיר לה את דרכונה ולאפשר לה לצאת מהארץ ו לנסוע לבעלה, שאותו לא ראתה שנה וחודש. רכונה נלקח ממנה מייד אחרי התאבדותו של מיכאל ("מיק") אלבין, שהיה בקישרי שותפות עם יונתן וזכוביצקי, בעלה. יונתן עצמו עזב או את הארץ ולא חזר, מחשש שיעצור וייחקר במישטרה.

המישטרה הסכימה להחזיר לזוכוביצקי את דרכונה, בתנאי שתפקיד שני מיליון דולר בקופת בית המישפט, כערכות לכך שתשוב לארץ אחרי ה ביקור בניו יורק. היא הסכימה להפקיד רק מיליון דולר, וממתינה להחלטה.

נשים יפאניות

כנועות

מיליון דולר למישפחת אייזנברג אינו סכום מרשים ביותר. אילו היה האב מוכן לערוב לבתו, היתה בעיית הערבות נפתרת מייד. אבל נר אה שאייזנברג מוכן להשלים עם בתו, איתה הוא לא מדבר מאז פרשת אלבין, רק אם תעזוב את בעלה.

מספרת אסתר: הכסף שלי לא קנה אותי עד היום, ולא יקנה אותי. אני אעשה הכל בשביל יונתן, אני מאמינה בו ואני אוהבת אותו. אין שום דבר שיכול לשנות את זה.

מעולם לא אהבתי איש לפניו. כל מישפחת זוכוביצקי הם שמורת טבע.

אסתר זוכוביצקי (מימין) בפעולת התנדבות. לא עוזבת את הארץ

עוברים כמה חודשים שבהם הוא לא רואה את אשתו. אבל יש מועדים קבועים שבהם הוא וכל בני המישפחה האחרים נמצאים בבית בארץ: יום הכי פורים, ראשי השנה וערב פסח.

כשבאה מישפחת אייזנברג לארץ, רכש האב שטח ענק בסביון, שם הקים את ביתו, המשתרע על 3,000 מ"ר. זהו הבית הגדול ביותר בסביון. הוא מורכב מאגפים רבים המיועדים לאורחים, מ שרתים ובני מישפחה. הבית נבנה כפי אר רב ויש בו חדר יפאני, סלון גדול וסלון קטן, מרתף שבו סאונה, חדר כושר ומסלול באולינג. בדירתו הפרטית של אייזנברג נבנה חדר אמבטיה מיוחד במינו: מתוך האמבטיה אפשר להציץ אל הגינה שמסביב לבית, אבל הנמצא באמבטיה אינו נראה מבהוץ.

מסכיב לווילה המישפחתית בנה אייזנברג בתים מפוארים לכל אחד מיי לדיו. עד היום מעניק אייזנברג בכל חודש 25 אלף דולר לכל אחד מילדיו, למרות שאלה נישאו והקימו מישפחות. הוא תומך גם באחיו, אדם דתי, המשמש כראשי שיבה והוא אב ל-10 ילדים. גם אייזנברג עצמו בא ממשפחה רתית.

בשלב מסוים רכש אייזנברג מטוס פרטי לעסקיו, אך הסתבר לו שהמי נועים היו מרגם מיושן. המטוס היה בתיקונים במשך תקופה ארוכה ולכסוף נמכר, אך עד אז הספיק אייזנברג לטוס בו לסין ולמצריים.

אוסטרית ואביה יפאני, ונישא לה אחרי שהתגיירה וקיבלה את השם לאה. לווג נולדו שישה ילדים. אלפרדה, הבכורה, שהיא אספנית חפצי אמנות ומשוגעת לסוסים. היא חיה בלונדון, נשואה ליש ראלי יגאל דיאמנט. במהלך נישואיה היה לה רומאן עם גגן התיזומרת הפיל הרמונית הישראלית. היא נפרדה מבע לה, אך הרומאן הסתיים והיא חזרה הבית.

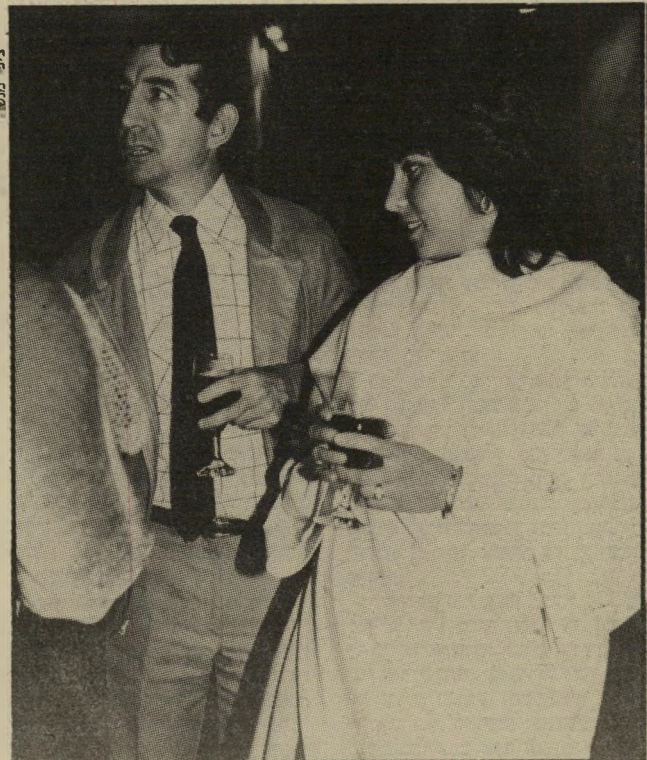
הבת השניה, עדית, היא ציירת המח זיקה בסטודיו ביפו, שהיה ביתו של אורי זוהר. היא נשואה למאיר רוזנפלד, השלישית, אסתר, היא השוכנה מ בין הילדים והרוממה ביותר לאביה. הרביעית, אליזה, היא בעלת חברת אמירים ליבוא ויצוא תרופות בהר צליה. היא נשואה לדורי הרדי, מהגרס אנויות.

הממישי הוא הבן היחיד ארווין, החי בלונדון.

בת הזקונים היא אמילי, הנשואה להורדין פורמן, מהגרס.

לפני 25 שנה, כשאסתר היתה בת 15, עלתה מישפחת אייזנברג לישראל, ואז שכר אביהם את אליזה בייליס, שהיה מנהל בית ספר גורדון בתל אביב, כדי שילמד כל אחד מילדיו לפי נטייתו.

עד שהגיעה לארץ, גרה מישפחת אייזנברג בטוקיו שביפאן. שם קיבלו הכנות חינוך יפאני, לפיו צריכה האשה להיות כנועה, שקטה, מנומסת ואם מישפחה.

מיקי אלבין ואשתו גליה. הוא הרס את חייו